

- Publicacions relacionades amb la Història de l'Art.
- Aportació de treballs o ponències a congressos, simpòsiums, jornades, seminaris, etc.
- Coneixements d'idiomes (francès i anglès).
- Coneixements d'informàtica (nivell d'usuari).

5. Petició

Sol·licita ser admès al concurs públic per a la concessió de sis beques d'investigació, amb la finalitat de concloure la catalogació dels fons del Museu de Belles Arts de València.

..., a ...d ... de 1998

(signatura)

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA
DE LA GENERALITAT VALENCIANA
Direcció General de Promoció Cultural, Museu de Belles Arts

Conselleria de Medi Ambient

ORDRE de 6 de febrer de 1998, de la Conselleria de Medi Ambient, per la qual s'acorda iniciar el procediment d'aprovació del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals de la Serra d'Irta. [1998/X1564]

La serra d'Irta constitueix una alineació muntanyosa paral·lela al litoral, en direcció NNE-SSW, amb altituds fins 572 m. (Vèrtex Campanetes). L'eix d'aquesta serra presenta una distància mitjana a la mar de 4 km, per la qual cosa el seu pendent mitjà, en el seu costat oriental és del 12%.

Els barrancs que configuren el vessant oriental de la serra són, per tant, d'escàs desenvolupament; el major és el denominat precisament Barranc d'Irta, amb un desenvolupament lleugerament superior als 6 km. Uns altres barrancs de morfologia similar, que desemboquen al llarg dels 17 km de línia de costa del sistema, són els denominats de Pitxells, Sant Antoni, Volant, Torre Nova, La Parra i Malentivet, entre d'altres.

En el seu curs baix, tots aquests llits formen cons de dejecció que queden tallats al llarg del litoral, cosa que dona lloc a un penya-segat baix o mitjà excavat en materials de mitjana consistència. L'única excepció la constitueix el sector de Torre Badum, on hi ha un penya-segat rocós al llarg d'1 km de costa, amb alçàries superiors a 20 m.

El relleu de la serra està constituït per roques carbonatades d'edat juràssica i cretàica. Litoestratigràficament calcari, que representa el Malm i part del Dogger, per damunt s'hi desenvolupa un nou tram carbonatat, calcari i dolomític, amb una potència superior a 100 m, que representa el trànsit Juràssic-Cretàic (Portlandià-Valanginà) i finalment una alternança de margues i margocalcàries l'edat de les quals arriba fins el Barremià.

L'estructura de la serra correspon a un anticlinori multipartit per la xarxa de falles, amb direccions dominants Catalànides (NNE-SSW), en la qual cap destacar les falles de gravetat que jalonen en la mateixa direcció els costats dels relleus muntanyencs i dona lloc a la vall d'Alcalà de Xivert per l'oest i a la depressió costanera per l'est. El resultat és una estructura en *horst*.

La singularitat geològica i geomorfològica més destacable d'aquest sistema és que es tracta d'un dels dos trams de penya-segat existents a l'oval de València i concretament el que conté els penya-segats més prominents (Torre Badum).

Els penya-segats mitjans presenten interès didàctic significatiu tant per la varietat i complexitat de les seues formes i els seus dipòsits com per la seua accessibilitat d'observació. Resulten igualment interessants els trets del karst litoral i especialment els punts de broll de les aigües subterrànies, tant estrictament litorals com submarines.

- Publicaciones relacionadas con la Historia del Arte
- Aportación de trabajos o ponencias a congresos, simposiums, jornadas, seminarios...etc
- Conocimiento de idiomas (francés e inglés).
- Conocimientos de informática (nivel de usuario).

5. Petición

Solicita ser admitido al concurso público para la concesión de seis becas de investigación, con la finalidad de concluir la catalogación de los fondos del Museo de Bellas Artes de Valencia.

..., a ... de ... de 1998.

(firma)

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ Y CIENCIA
DE LA GENERALITAT VALENCIANA
Direcció General de Promoció Cultural, Museos y Bellas Artes.

Conselleria de Medio Ambiente

ORDEN de 6 de febrero de 1998, de la Conselleria de Medio Ambiente, por la que se acuerda iniciar el procedimiento de aprobación del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales de la Sierra de Irta. [1998/X1564]

La Sierra de Irta constituye una alineación montañosa paralela al litoral, en dirección NNE-SSW, con altitudes de hasta 572 m. (Vértice Campanetes). El eje de esta sierra presenta una distancia media del mar de 4 km, por lo que su pendiente media, en su flanco oriental, es del 12%.

Los barrancos que configuran la vertiente oriental de la sierra son, por lo tanto, de escaso desarrollo; el mayor es el denominado precisamente Barranc d'Irta, con un desarrollo ligeramente superior a los 6 km. Otros barrancos de morfología similar, que desembocan a lo largo de los 17 km de línea de costa del sistema, son los denominados de Pitxells, Sant Antoni, Volant, Torre Nova, La Parra y Malentivet, entre otros.

En su curso bajo, todos estos cauces forman conos de deyección que quedan cortados a lo largo del litoral, lo que da lugar a un acantilado bajo o medio excavado en materiales de mediana consistencia. La única excepción la constituye el sector de Torre Badum, donde se localiza un acantilado rocoso a lo largo de 1 km de costa, con alturas superiores a 20 m.

El relieve de la sierra está constituido por rocas carbonatadas de edad jurásica y cretácica. Litoestratigráficamente calizo, que representa el Malm y parte del Dogger; por encima se desarrolla un nuevo tramo carbonatado, calizo y dolomítico, con una potencia superior a 100 m., que representa el tránsito Jurásico-Cretácico (Portlandiense-Valanginiense) y finalmente una alternancia de margas y margocalizas cuya edad alcanza hasta el Barremiense.

La estructura de la sierra corresponde a un anticlinorio multipartido por la red de fallas, con direcciones dominantes Catalánides (NNE-SSW), en la cual cabe destacar las fallas de gravedad que jalonen en la misma dirección los flancos de los relieves montañosos, dando lugar a la Vall d'Alcalà de Xivert por el oeste y a la depresión costera por el este. El resultado es una estructura en *horst*.

La singularidad geológica y geomorfológica más destacable de este sistema es que se trata de uno de los dos tramos de acantilado existentes en el Ovalo de Valencia y concretamente el que contiene los acantilados más prominentes (Torre Badum).

Los acantilados medios presentan interès didàctic significatiu tanto por la variedad y complejidad de sus formas y depósitos como por la accesibilidad de observación de los mismos. Resultan igualmente interesantes los rasgos del karst litoral y especialmente los puntos de surgencia de las aguas subterráneas, tanto estrictamente litorales como submarinas.

El baix grau de transformació antròpica confereix un indubtable valor paisatgístic al conjunt del sistema.

Aquesta serra forma part del sistema núm. 55 Javalambre-Maestrat, definit en el Mapa Hidrogeològic Nacional (ITGE, 1986), el qual, amb una extensió d'11.500 km² està realment constituït per una sèrie de sistemes menors, entre els quals es troben els detrítics de Vinaròs-Peñíscola i d'Orpesa-Torreblanca. Més recentment, l'ITGE inclou la serra d'Irta en el subsistema del Maestrat, amb una extensió de 6.600 km², en el qual afloren predominantment materials juràssics i cretàcics. Els principals aqüífers són el carbonat del Juràssic (en part Cretàcic) i el també carbonat del Gargasí (Cretàcic Inferior). Entre tots dos es desenvolupen prop de 200 m de materials margosos impermeables.

Aquest sistema té una interessant representació de la vegetació natural i s'hi observa alguna influència humana que no ha alterat la coberta vegetal de forma tan radical com ha ocorregut en altres llocs.

Excepte en els extrems nord i sud, ocupats per urbanitzacions, i tret d'algunes actuacions humanes puntuals, al llarg del sistema (cultius, construccions, etc.) la majoria del territori alberga comunitats vegetals poc alterades així com etapes serials del matollar litoral típic, conseqüència dels incendis ocorreguts en l'àrea.

Així, hi trobem comunitats de fonoll marí i limòni (*Crihtum-Limonium girardianum*) al llarg de tota la costa rocallosa. En aquest espai és on millor i més extensament està representada aquesta comunitat endèmica del litoral valencià.

La vegetació de dunes mòbils present en algunes cales i desembocadures de ramblas apareix ben estructurada on s'assenta la vegetació típica (*Clase Ammophiletea*) d'aquests ambients.

L'àrea sud d'aquest espai fins Torre Nova, aproximadament, està colonitzat per un matollar que presenta una cobertura acceptable amb una gran diversitat d'espècies arbustives, entre les quals cap destacar: *Pistacia lentiscus*, *Chamaerops humilis*, *Juniperus oxycedrus*, *Quercus coccifera*, *Rhamnus alaternus*, *Rhamnus oleoides*, etc. Aquest matollar s'assenta en alguns casos sobre camps de cultiu abandonats i en els quals s'observen exemplars aïllats de garrofera (*Ceratonia siliqua*). El dosser arbori està representat, en línies generals, per dispersos rodals de pi blanc (*Pinus halepensis*), molts d'ells de repoblació, així com per escassos bosquets, molt localitzats, de garrigars termòfils (*Rubio longifoliae-Quercetum rotundifoliae*), relictos de l'originari bosc mediterrani degradat pels incendis successius.

La resta de la serra ha sofert incendis recentment i, com a resultat d'això, s'hi observen matollars de romaní (*Rosmarinus officinalis*), bruc (*Erica multiflora*) i, fins i tot, timonedes (*Thymus vulgaris*) en zones on la roca aflora. Ací, els arbustos alts no ofereixen la cobertura anterior i són més abundants els arbustos baixos (*Erica multiflora*, *Rosmarinus officinalis*, *Globularia alypum*...).

En terrasses i xicotetes valls se situen cultius de secà, en la majoria dels casos arboris, on la garrofera, olivera i ametller són les espècies més utilitzades. En algunes àrees hi ha mosaics de cultius amb matollar, amb distint grau de cobertura.

El valor faunístic d'aquest enclavament litoral està determinat per l'existència d'un interessant penya-segat, apte per a l'assentament d'espècies ornítiques interès, com ara el corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis*), probable nidificant, atesa la repetida observació d'individus juvenils (entre 40 i 50 individus). També s'hi troben espècies tan importants com ara la gavina corsa (*Larus audouinii*), el falcó de la reina (*Falco eleonorae*), l'ocell de tempesta (*Hydrobates pelagicus*), etc.

D'altra part, també són destacables les comunitats de passeriformes que s'assenten en les zones de matollar sota la serra, sobretot les de sílvids (tallarols), especialment abundants en les àrees millor conservades.

En resum, es pot considerar com un dels pocs trams del litoral valencià que encara conserva zones poc o gens alterades (a pesar dels impactes presents en l'actualitat), característiques que la fan

El bajo grado de transformación antrópica confiere un indudable valor paisajístico al conjunto del sistema.

Esta sierra forma parte del Sistema nº 55 Javalambre-Maestrazgo, definido en el Mapa Hidrogeológico Nacional (ITGE, 1986), el cual, con una extensión de 11.500 km² está realmente constituido por una serie de sistemas menores, entre los que se encuentran los detríticos de Vinaròs-Peñíscola y de Orpesa-Torreblanca. Más recientemente, el ITGE, incluye a la Sierra de Irta en el Subsistema del Maestrazgo, con una extensión de 6600 km² en el que afloran predominantemente materiales jurásicos y cretácicos. Los principales acuíferos son el carbonatado del Jurásico (en parte Cretácico) y el también carbonatado del Gargasense (Cretácico Inferior); entre ambos se desarrollan cerca de 200 m de materiales margosos impermeables.

Este sistema posee una interesante representación de la vegetación natural, observándose una cierta influencia humana que no ha alterado a la cubierta vegetal de forma tan radical como ha ocurrido en otros lugares.

Excepto en los extremos norte y sur ocupados por urbanizaciones y salvo ciertas actuaciones humanas puntuales, a lo largo del sistema (cultivos, construcciones, etc.) la mayoría del territorio alberga comunidades vegetales poco alteradas así como etapas seriales del matorral litoral típico, consecuencia de los incendios habidos en el área.

Así encontramos comunidades de hinojo marino y limonio (*Critmo-Limonietum girardiani*) a lo largo de toda la costa rocosa. En este espacio es donde mejor y más extensamente esta representada esta comunidad endémica del litoral valenciano.

La vegetación de dunas móviles presente en algunas calas y desembocaduras de ramblas aparecen bien estructurados donde se asienta la vegetación típica (*Clase Ammophiletea*) de estos ambientes.

El área sur de este espacio hasta Torre Nova, aproximadamente, está colonizado por un matorral que presenta una cobertura acceptable con una gran diversidad de especies arbustivas entre las que cabe destacar: *Pistacia lentiscus*, *Chamaerops humilis*, *Juniperus oxycedrus*, *Quercus coccifera*, *Rhamnus alaternus*, *Rhamnus oleoides*, etc. Este matorral se asienta en algunos casos sobre campos de cultivo abandonados y en los que se observan ejemplares aislados de algarrobo (*Ceratonia siliqua*). El dosel arbóreo esta representado, en líneas generales, por dispersos rodales de pino carrasco (*Pinus halepensis*), muchos de ellos de repoblación, así como por escasos bosquetes, muy localizados, de carrascales termófilos (*Rubio longifoliae-Quercetum rotundifoliae*), relictos del originario bosque mediterráneo degradado por los incendios sucesivos.

El resto de la sierra ha sufrido incendios recientemente y como resultado se observan matorrales de romero (*Rosmarinus officinalis*), brezo (*Erica multiflora*), e incluso tomillares (*Thymus vulgaris*) en zonas donde la roca aflora. Aquí los arbustos altos no ofrecen la cobertura anterior siendo los arbustos bajos más abundantes (*Erica multiflora*, *Rosmarinus officinalis*, *Globularia alypum*...).

En terrazas y pequeños valles se ubican cultivos de secano, en la mayoría de los casos arbóreos, donde el algarrobo, olivo y almendra son las especies más utilizadas. En algunas áreas existen mosaicos de cultivos con matorral con distinto grado de cobertura.

El valor faunístico de este enclave litoral viene determinado por la existencia de un interesante acantilado, apto para el asentamiento de especies orníticas de interés, como el cormorán moñudo (*Phalacrocorax aristotelis*), probable nidificante, dada la repetida observación de individuos juveniles (entre 40 y 50 individuos). También se encuentran especies tan importantes como la Gaviota de Audouin (*Larus audouinii*), el Halcón de Eleonor (*Falco eleonorae*), el Paiño común (*Hydrobates pelagicus*), etc.

Por otro lado, también son destacables las comunidades de passeriformes que se asientan en las zonas de matorral bajo de la sierra, sobre todo las de Sílvidos (Carrucas), especialmente abundantes en las áreas mejor conservadas.

En resumen, puede considerarse como uno de los pocos tramos del litoral valenciano que aún conserva zonas poco o nada alteradas (a pesar de los impactos presentes en la actualidad), característics

ser considerada d'alt interès per a la conservació per la Generalitat Valenciana.

La Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, ha configurat un nou instrument d'ordenació territorial amb els plans d'ordenació dels recursos naturals.

La Llei 11/1994, de 27 de desembre, de la Generalitat Valenciana, d'Espais Naturals Protegits de la Comunitat Valenciana, recull, així mateix, aquest instrument planificador i regula els seus objectius, contingut, efecte i tramitació.

Aquests plans es configuren com a instruments flexibles que permetran, amb divers nivell d'intensitat, un tractament prioritari i integral en determinades zones per a la conservació i recuperació dels recursos, espais naturals i espècies que cal protegir.

La Llei 4/1989 confereix a les administracions públiques competents l'aprovació dels plans d'ordenació dels recursos naturals i ofereix així a les comunitats autònomes un important instrument per a la implementació de les seues polítiques territorials.

La Llei 11/1994, en els seus articles 28, 33 i 36 assenjala els tràmits de la seua aprovació i que aquesta es produirà mitjançant un decret del Govern Valencià.

La Conselleria de Medi Ambient ha elaborat un document base del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals de la Serra d'Irta. Per tant, a la vista de l'elevat interès ecològic, biològic, geomorfològic i paisatgístic d'aquest espai natural, en exercici de les competències que la Constitució i l'Estatut d'Autonomia atribueixen a la Generalitat Valenciana, i de conformitat amb el que disposa l'article 4 de la Llei 4/1989, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, i la Llei 11/1994, d'Espais Naturals Protegits de la Comunitat Valenciana, escau iniciar l'expedient d'aprovació del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals de la zona descrita, i a tal efecte,

ORDENE

Article 1

S'acorda iniciar el procediment d'aprovació del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals de la Serra d'Irta, delimitat territorialment en l'annex I d'aquesta ordre.

Article 2

En virtut del que disposa l'article 28 de la Llei 11/1994, d'Espais Naturals Protegits en la Comunitat Valenciana, mentre no s'aprove l'esmentat pla, no es podran fer actes que suposen una transformació sensible de la realitat física i biològica que puguen arribar a fer impossible o dificultar de forma important la consecució dels objectius del pla.

Així mateix, tampoc no es podrà atorgar cap autorització, llicència o concessió que habilite per a la realització d'actes de transformació de la realitat física o biològica en l'àmbit del pla sense l'informe de la Conselleria de Medi Ambient. El dit pla s'haurà de substanciar en el termini de 90 dies.

Article 3

Es faculta la Direcció General per al Desenvolupament Sostenible per a realitzar els tràmits tendents a l'aprovació del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals, en la zona delimitada en l'annex I adjunt a aquesta ordre.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta ordre entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 6 de febrer de 1998

El conseller de Medi Ambient,
JOSÉ MANUEL CASTELLÀ ALMIÑANA

que hacen que la misma sea considerada de alto interés para la conservación por la Generalitat Valenciana.

La Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, ha configurado un nuevo instrumento de ordenación territorial con los Planes de Ordenación de los Recursos Naturales.

La Ley 11/1994, de 27 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, de Espacios Naturales Protegidos de la Comunidad Valenciana, recoge asimismo este instrumento planificador regulando sus objetivos, contenido, efectos y tramitación.

Estos planes se configuran como instrumentos flexibles que permitirán, con diverso nivel de intensidad, un tratamiento prioritario e integral en determinadas zonas para la conservación y recuperación de los recursos, espacios naturales y especies a proteger.

La Ley 4/1989 confiere a las administraciones públicas competentes la aprobación de los planes de ordenación de los recursos naturales, ofreciendo así a las comunidades autónomas un importante instrumento para la implementación de sus políticas territoriales.

La Ley 11/1994 en sus artículos 28,33 y 36 señala los trámites de su aprobación y que ésta se producirá mediante Decreto del Gobierno Valenciano.

La Conselleria de Medio Ambiente ha elaborado un documento base del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales de la Sierra de Irta, por tanto, a la vista del elevado interés ecológico, biológico, geomorfológico y paisajístico de este espacio natural, en ejercicio de las competencias que la Constitución y el Estatuto de Autonomía atribuyen a la Generalitat Valenciana, y de conformidad con lo dispuesto en el artículo 4 de la Ley 4/1989, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, y la Ley 11/1994, de Espacios Naturales Protegidos de la Comunidad Valenciana, procede iniciar el expediente de aprobación del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales de la zona descrita, y a tal efecto:

ORDENO

Artículo 1

Se acuerda iniciar el procedimiento de aprobación del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales de la Sierra de Irta, delimitado territorialmente en el anexo I de esta orden.

Artículo 2

En virtud de lo dispuesto en el artículo 28 de la Ley 11/1994, de Espacios Naturales Protegidos en la Comunidad Valenciana, en tanto no se apruebe el citado plan, no podrán realizarse actos que supongan una transformación sensible de la realidad física y biológica que puedan llegar a hacer imposible o dificultar de forma importante la consecución de los objetivos del plan.

Asimismo, tampoco podrá otorgarse ninguna autorización, licencia o concesión que habilite para la realización de actos de transformación de la realidad física o biológica en el ámbito del plan sin el informe de la Conselleria de Medio Ambiente, debiendo ser sustanciado dicho informe en el plazo de 90 días.

Artículo 3

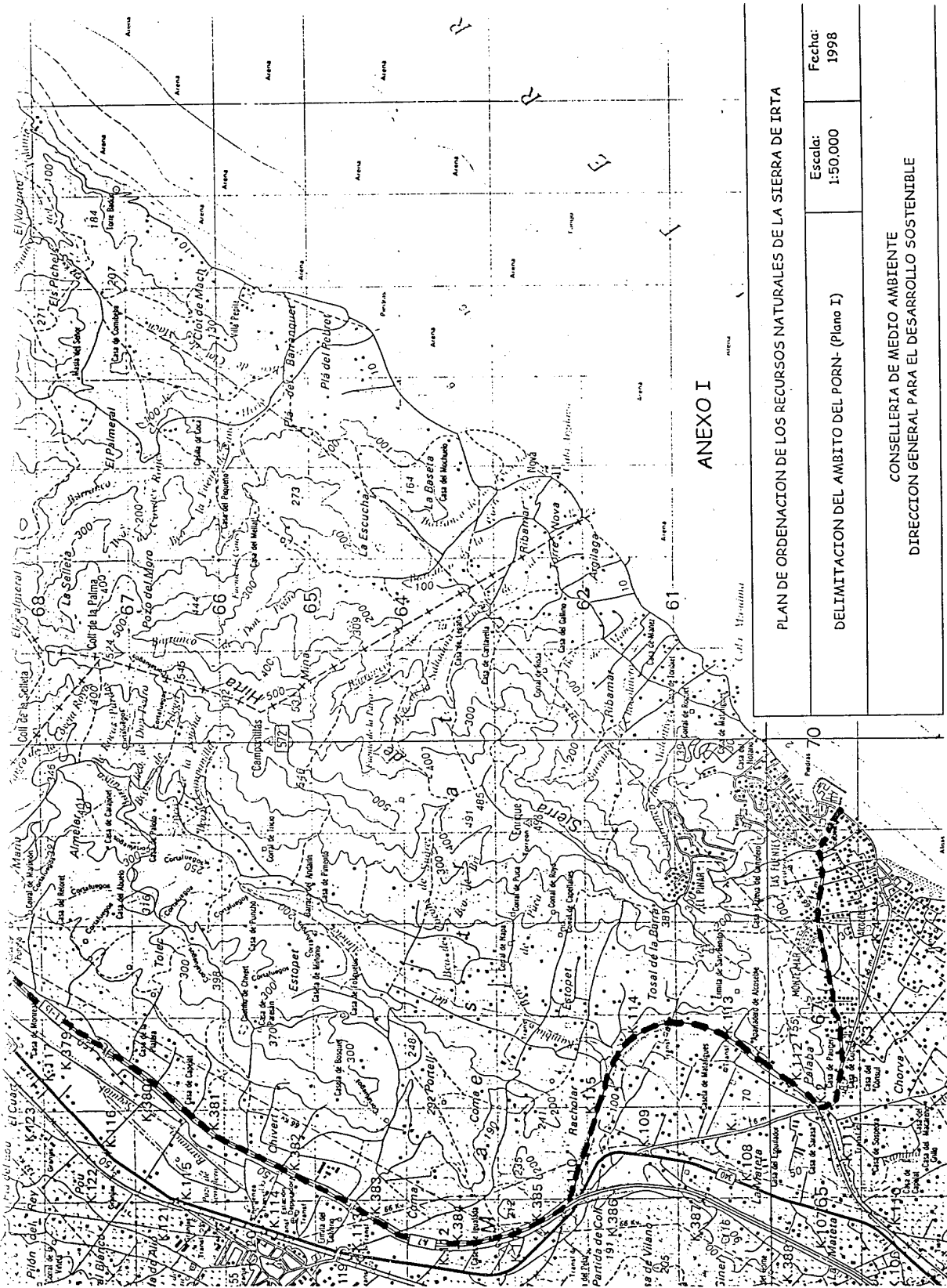
Se faculta a la Dirección General para el Desarrollo Sostenible para realizar los trámites tendentes a la aprobación del Plan de Ordenación de los Recursos Naturales, en la zona delimitada en el anexo I adjunto a esta orden.

DISPOSICION FINAL

La presente orden entrarà en vigor el día siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 6 de febrero de 1998

El conseller de Medio Ambiente,
JOSÉ MANUEL CASTELLÀ ALMIÑANA

ANEXO I

PLAN DE ORDENACION DE LOS RECURSOS NATURALES DE LA SIERRA DE IRTA

DELIMITACION DEL AMBITO DEL PORN- (Plano I)	Escala: 1:50.000	Fecha: 1998
CONSELLERIA DE MEDIO AMBIENTE DIRECCION GENERAL PARA EL DESARROLLO SOSTENIBLE		

